கேட்ட கேட்ட, பல அதிசய மான காட்சிகள் தோன்றும். வர்ணிக்க வொண்ணாத அதிசயங்கள்! வரவேற்கக் கூடியமாகத் சுதந்திரமுண்ட பல பதார்த்தங்களைத் தென்றலாகிய ஒரு மேக்கி அக்தமானிகையான் அணை ஒவ்வொன்றாகும் புதுத்தியது போல கேட்கும். அக்த கெக்ஷயம் இறிதாகவே புத்திக்கு எட்டுமே தவிர வேறு எவனிப்பகரம் நாளும் அக்த இந்தோஜாலத்தின் அடிதுனி காணுமல் தூரவாக எம் அணை நாளும் சிற்றி அகிலவேன். கிளவேக் கிதுவின் கின்னாகை ஏற்கும்; தென்றலின் அணைவால் மன்சுடரான கனியான் எவனாவது வருவான் ஏய்வான். வம்கிப் புடைத்த அவனது மார்பை, சுறிகை ஜொலிக்கும் கத்தி மறைத்துக் கொள்ளும். கிவந்து பாதங்களுக்கு அணியாக துனி வெலைவுள்ள பாதரக்ஷைகள் தென்கிறப்பட்டு இருக்கும். அதன் தங்கக்கேக்க அவனது மறை நுதலையும் கிறன்மிதும் பதுக்கிவிடும். அவன் மேல் மயலானேன் — கிறுக்கேயடைந்தேன் அவனுக்கு புன்ன ஒவ்வொருநாளும் வாழவேன்

ஒவ்வொரு தினம் மெய்ய நிலைக்கண்ணாடி எதிரே நின்று வண்ணம், கிடு பார்த்தும் வாழ்க்கை ஏற்றவாடு தாங்கொடாவர்க்கமாக அழகுமேரன் மேல் தீங்கவம் செய்துக் கொள்ளும் சுடியம். கன்னாடியான் ஏன்னுடைய பம்பத்திற்கும் பக்கத்தி எதிரும் யொரு தனம் தோன்ன அடிதியின் தூரைய வாகும். கன்னாடியைவிட்டு நேரம் மோவானைய வேலைத்து, கிளக வேன் வாழுமையைச் சுடிந்ரிக் காதற்கனாருப்பத் தேன்வான். தூயமை வதியும் அக் கொடுமையடையான் ஒருத்திய மானான் கனைக் கொன் ஏதுத்திச் இவத்தனுதி, ஒருத்தினுள் வாகிக் கேட்டு வாட்டு கண்ணாடியாலே மறைந்து போவான். மலையகத்தில் வருமணாக்ஷைக் கொன்னை எகுண்டு வரும் ஒரு குருவன் வரைக்கை அணைத்து விடும். நான் உடைகளை யென் வாம் கிழிந்தாலைட்டுக் கன்னை மேடுக் கொண்டு கூவிய கிளைகளின் ஆழ்ந்து பாதுகாக்கிறது பதுத்துப்பேன். என்னைச் சுற்ற விதம் அக்கக் கொன்ற நுகேனையும் - ஆதாவை மகிச் தேவியமாகுருந்து வரும் அக்காற்றை அனுபவிக்கும் போது — யாருமை கதிர்களையோ பருகுவது போன்ற உணவை மறக்கும். யாருடைய மென் வாரன் கனை தோ ஏதாட்டது போன்ற கொர்ப்பு எழும். என் ஏதாக்கே பனியோ புட்டோன் போல் முழுந்தும் ஏறுன்கள் கேட்கும். என் மகத்துக்கு நேரே தாம்பூல வாசனை கொண்டு யாருடைய மூச்சோ வரும். என் வதனக் கட்டோன் என்று மென்னியாடு டையை பூர்த்துக்கோ வந்து படியும். அழுக்கு மென்ன மென்ன ஒரு மோகனி தன் உடல் வனைக்கோர் ஏன்னை அணைத்துக் கொண்டு விலகான். நான் தினாப் பயமேச் ஏறுவேன். அப்புறம் கனவுகள் அவதமாக கன்தியமான் ஆழ்வேன்

நான்யாரோ! அவனை எப்படி கீப்பது? கிவியன்றாச் சுடுதும் அக்கக் கனவு என்னத்தில் முந்தக் கதும் அக்தக் கற்பனை அடிகிறை நான் எப்படிக் கனாயேற்று வது? இவை அப்னாரி, ராபியாக்கு பாலையான் ஒருவே, தான்கயும் பரமழ் ரக்கக்தோ ப்பு வருமான் ரிக்த நம்கோடியான் யென்னோ ஏதுயமாகக்கே ரீ? ஆறுகக் கன்வான் (மேக்கன்வன்) ஏவனாவது ஒருமையாகுருந்து மனாரைத் கிறைப்பது போன் உன்னைத் தாயின் மடியாகுருந்து கவர்ந்து, மான் வாரைப் புரவிகேல் ஏற்றி மனாற்கூட்டைக்கடந்து ஏறுதுனியதுன்ன அழகை தீர்ந்தையின் வாரு வாட்டானு? பாதுஷாவின் இவ்வகன் உன் மனக்கிலையைக் கன்னாறாய் வாரு காச் ஈந்து தங்க கிளைகளான் வைத்து உன்னை அக்கப்புரத்தினுள் அனுப்ப வாட்டானு என்ன? ஆ! அங்கே என்ன என்ன ரகஸ்யங்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன! வாரங்கியான் கமகம் மெல்ல எழும். சுடுங்கையான் தூண் கிளை ஒலிக்கும். வரிராவின் தாலாட்டு மெல்ல கிண்ணங்களை வருடுகிறதோ. ஒருத்தி கனாயும் உடையாளும் கருவின் மின்னும் - வாடு ஊவாரியலைகள் உயர்ந்து தாழ்கிறதோ. மான் விழிகள் மலர்ந்து தவழும். அங்கே என்ன ஆடம்பரம்! என்ன